

L'equilibri inestable de preservar la Costa Brava

El debat d'ahir, al Museu del Suro de Palafrugell, moderat per Riera –esquerra– i amb els ponents Llausàs, Fernández –amb el micròfon intervenint-hi– i de Ribot E.A..

La mostra Costa Brava Esbravada, amb fotografies del periodista Miquel Riera, ha fet parada al Museu del Suro de Palafrugell fins al 3 de març, i va servir com a teló de fons per analitzar com no repetir els excessos urbanístics de dècades passades. El mateix Riera va moderar un debat entre la reivindicació de SOS Costa Brava, representada per l'advocat i portaveu Eduard de Ribot, i la perspectiva administrativa de l'alcalde local, Juli Fernández, que va situar l'origen del problema en les precàries finances locals, amb consistoris que “depenen massa de l'IBI, l'impost d'obres, les plusvàlues i les llicències d'obres”, i reclamant eines –una nova llei del sòl– i diners per assumir les expropiacions que reclamarien els privats.

De Ribot va lamentar que els planejaments actuals “no són cosa de Franco, sinó que la majoria són d'aquest segle XXI”, i va demanar valentia als alcaldes. Fernández hi va defensar la prudència, i també la negociació per retallar edificabilitat, després que li retreïessin el nou hotel en tramitació a Aigua-Xelida. O el xalet del Golfet. Però l'alcalde del PSC va assenyalar l'anterior govern d'ERC, Som Gent del Poble i Junts per il·lustrar que tampoc havien desfet cap projecte planejat.

Podia semblar un debat emboscats, en què el geògraf Albert Llausàs (UdG) va incidir en l'emergència per la sequera, la crisi climàtica i el cas d'èxit de la desurbanitzada Pletera, que atrau turisme tot l'any. Però al final hi va haver punts de trobada sobre la conveniència d'un conservatori del litoral, que demana encara SOS Costa Brava i en què l'alcalde va reclamar ser-hi presents i disposar de recursos..L'exalcalde Lluís Medir va demanar al seu successor quants diners preveuen per a expropiacions. I Fernández va dir que 400.000 euros, però per a les necessàries per a equipaments o infraestructures. En aquest punt, de Ribot va insistir que les expropiacions poden arribar a cost zero, o baix, com s'ha trobat Palafrugell en un contenciós a la zona de la Musclera. I també, amb suport de Llausàs, van posar-li sobre la taula que la despesa en preservació de patrimoni natural, segons com, pot ser una inversió tan necessària com construir un pavelló o reasfaltar un carrer. Entre les claus per pressionar els promotors, l'advocat de SOS Costa Brava també va apostar per plantar cara i fer ajornar projectes amb processos judicials basats en l'exigència legal, que a la llarga poden sortir a favor. I va situar l'escenari actual de sequera extrema com a argument: “Quin dret adquirit per edificar té un promotor que no pot garantir disponibilitat d'aigua per als habitatges?”, es preguntava. Fernández, però, va apostar per seguir negociant, i va anunciar “sorpreses positives al mes de maig”, quan expira la moratòria urbanística per a nous projectes al litoral. Diu que només han tingut 10 mesos per negociar, però avança que en alguns sectors els acords amb els propietaris reduiran l'impacte previst.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 17-02-2024, Pàgina 12

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/6-urbanisme/2387345-l-equilibri-inestable-de-preservar-la-costa-brava.html>